

SE SÓLISTKOU STÁTNÍ OPERY PRAHA O LETNÍM ROMANTICKÉM

Andrea Kalivodová

„ Jsem nabitá energií “

Operní pěvkyně Andrea Kalivodová (32) má energie na rozdávání. A o své práci mluví jako o daru. Užije si ho také o prázdninách: téměř všechny pátky a soboty zpívá ježibabu v projektu *Rusalka 2010 - klasika pod hvězdami*.

■ **Jak jste se těšila na pracovní léto?**

Bylo mi jasné, že přijde únava a občas budu nadávat. Ale jakmile stojím na jevišti, zpívám a pak je děkovačka, jsem šťastná. Kdybych měla nečinné prázdniny, zbláznila bych se. Jednou jsem to zkoušela a po čtrnácti dnech jsem byla nervózní, měla jsem pocit, že mi něco utíká. Je sice hezké ležet u bazénu, ale jenom na chvíli. Potřebuju nové dojmy, učit se, pracovat, cestovat.

■ **Ježibabu hrajete ve Státní opeře v režii Zdeňka Trošky. Jaké to je, stavět představení s jinými kolegy?**

Normální. I v angažmá se díky alternacím střídáme, nikdy se nesejdeme na jevišti ve stejné sestavě. Takže nezatuchneme. (smích) Role se mi zase posune, uvidím ji z jiného úhlu díky jinému režisérovi, jinému dirigentovi a jiným kolegům.

■ **Jak ježibabu vidíte?**

Jako moudrou vládkyni. Chytrou ženskou. Rusalka přijde a ona přesně ví,

Operní pěvkyně nemůže být bez inspirace, bez někoho, na koho by se těšila, z koho by byla nadšená, kdo by ji políbil.

na ploše zámecké zahrady v Českém Krumlově jsem si vychutnala. Také jsem zpívala v Maďarsku ve velké hale, projela jsem německé haly, zajímavý pro mě byl *Nabucco* na Bratislavském hradě.

■ **Na které z míst se těšíte letos?**

Na Slavkov. Jsem z Brna, přes Slavkov jsme jezdili za babičkou k Vyškovu a stavovali se tam na čaj třeba cestou z Dušíček. Všechny hrady a zámky, kde budeme hrát, detailně neznám, tak se těším i na zeměpisné poznávání.

■ **Jste romantický typ?**

Určitě. Ale už to není, co bývalo. Jsem i realista, bije se to ve mně. Život mi ukázal, že není dobré být hodně romantická. Ale jedinečnost okamžiku a romantickou náladu si dokážu maximálně užít.

■ **Ted' si užíváte každý víkend. Pátek**

snažím vypnout a být zase ta příjemná hodná Andrea, ne emocí nabitá figura. Život nejsou divadelní prkna. Chtěla bych říct, že je to práce jako každá jiná, ale není. Je to poslání, velká nálož s emocemi.

■ **Proslula jste jako vášnivá Carmen. Jak jste se sžila s Dulcinée Dona Quichotta?**

Byla pro mou kariéru velký přínos nejen díky spolupráci s režisérem Jiřím Nekvasilem. Jde o poetickou postavu, opak Carmen. Navíc mám blondatou paruku! (smích) Zněžnila mě, zjemnila a ukáznila.

■ **Jak si operní pěvec zvykne na vystupování pod širým nebem?**

Já výborně, velký prostor mi pomáhá. Když jsme měla Monumental Open Air s *Carmen*, patřila do něj i pražská O2 Aréna. Dost zajímavé zpívat před vyprodanou arénou, kam jezdí světové rockové hvězdy. Mělo to grády... I *Rusalku*

Andrea Kalivodová (32)

■ **Mezzosopranistka, sólistka Státní opery Praha.**

■ **Narodila se v Kroměříži, dětství prožila v Brně.**

■ **Zpívala od malička. „Rodiče mě podporovali a snažili se mi pomoci, i když o opeře téměř nic nevěděli. Maminka pracuje ve zdravotnictví, tatínek podniká. Sestra má produkční a PR agenturu.“**

■ **První ovace zažila už jako studentka brněnské konzervatoře, když se stala absolutní vítězkou celostátní soutěže konzervatořů v pěveckém oboru (1988). Během studia HAMU se zúčastňovala mistrovských kurzů v zahraničí, rok studovala ve Vídni. Po vítězství v mezinárodní soutěži v Londýně roku 2001 debutovala v Covent Garden.**

■ **Jako její majsrtštyk je označována Carmen.**

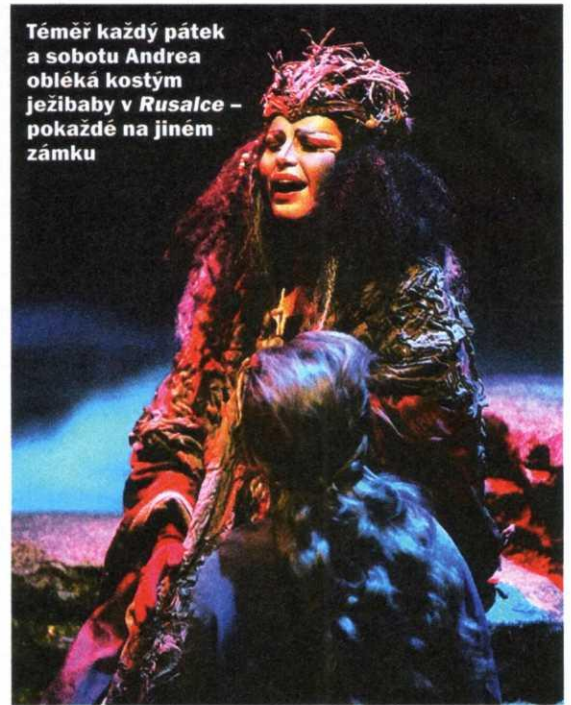
■ **Koncertuje po celém světě.**

jak dopadne. Můj názor je, že taky prožila velkou lásku a velké zklamání. Řekla si: „Ty dopadneš jako já, holka.“ Pak se jenom diví, že *Rusalka* se za ní vrátila docela rychle.

■ **Vždycky potřebujete „své“ ženské dokonale pochopit?**

Jistě, abych každé roli mohla něco dát. Už se snažím do nich nedávat Andreu, protože jsem měla problémy, že se mi jeviště prolínalo se soukromím. Musela jsem se naučit, že když skončí představení, na děkovačce si vezmu kytky, v šatně se

jeden zámek, v sobotu druhý. Jen jeden víkend máte volný.

Pět dní budu u vody a pak si odskočím zazpívat na zámek ježibabu. Nejde o práci typu sednout si do kanceláře a vyplňovat osm hodin smlouvy. Rádost, za kterou ještě dostanu slušný honorář. Krásné, ne?

■ Před dvěma lety jsme dělali rozhovor i s vaším tehdejším partnerem, režisérem Ondřejem Kepkou. Nezakřikli jsme vaši společnou budoucnost?

Vůbec ne! Můj pocit, instinkt a vnitřní hlas mi říkaly, že nejsme ve vztahu šťastní, byli jsme víc kamarádi než partneři. Upřímně, jsem žena, která má v sobě spoustu opravdového života, temperamentu a emocí, které musejí ven. S Ondřejem mi to moc nešlo. A on narážel na mou energii. Miloval ji, ale bylo jí na něj moc. Předali jsme si hodně, pak už jsme neměli inspiraci. Najednou jsem viděla, že vztah je potřeba ukončit, bylo to čestné. Rádi se máme pořád. Rozebíráme spolu spoustu záležitostí. Opravdové přátelství je někdy víc než láska, která není v tom správném bodě. Takže se nám nestalo nic špatného, málokomu se povede mít takového přítele.

■ Jste vůbec schopni najít si nové partnery?

Určitě. Ondřejovi do soukromí nemluví. I když... Ted začínám, myslím, že už by měl mít rodinu, je mu jedenačtyřicet. Aby si pořád nemyslel, že je Honzík z *Arabely*. On o mém soukromí říká, že mám divoké období, a ptá se: „Tak kteréj?“

■ Vy zatím rodinu zakládat nehodláte?

Já? Jsem upřímná sama k sobě, uvědomuju si, že se velmi rychle pro cokoli nadchnu a pak euforie pohasne - umělci jsou jako děti. Snažím se být rozumná a vidím, že děti bych ještě nezvládla tak, jak bych si

◀ **Temperamentní Carmen Je srdeční záležitostí mezzosopranistky Andrey Kalivodové. Zpívá jí v domácím angažmá ve Státní opeře Praha I při hostování v zahraničí**

představovala. Už několikrát jsem si myslela, že jsem potkala otce svých dětí, ale nebyl to on. Život si nenaplánujete. Mám hodnoty srovnané, jenže je mi jasné, že každý se může zamilovat do člověka pro něj naprosto neideálního.

■ Dnes přítele máte?

Upřímně, operní pěvkyně nemůže být bez inspirace, bez někoho, na koho by se těšila, z koho by byla nadšená, kdo by ji políbil. Takovou inspiraci mám, ale nechci o ní moc mluvit. Pokud jde o vdávání, počkám si, až budu vědět, že je to ten pravý na celý život. Zatím jsem takového nepotkala. Svatební slib beru jak velmi intimní věc,

Kde se bude hrát?

Dvořákovu *Rusalku* můžete zhlédnout v těchto termínech:

Pátek 30. července	Bechyně
Sobota 31. července	Sychrov
Pátek 13. srpna	Boskovice
Sobota 14. srpna	Roudnice nad Labem
Pátek 20. srpna	Bečov nad Teplou
Sobota 21. srpna	Orlík nad Vltavou
Sobota 28. srpna	Bor u Tachova

nic na předvádění, toho mám na jevišti dost. V soukromí ani moc nemluví, ráda koukám a poslouchám.

■ Po několika schůzkách s vámi tomu nevěřím!

Opravdu! Někdy jsem tichá holka! Bohužel, kdo je vidět, má to těžší. Jdete na koncert s doprovodem, někdo vás vyfotí, zeptá se, jestli jsem šťastná, a já za tři měsíce pochopím, že to není ON. Radši vystřídám víc mužů před svatbou, než abych se po dvou letech rozváděla a byla nešťastná.

■ Nevarují vás kamarádky, že princ na bílém koni neexistuje?

Mám velmi inteligentní a citlivé

kamarádky, se kterými rozebíráme vztahy dopodrobna. Spousta z nich taky čeká na prince na bílém koni. Ženské šikovné, inteligentní, úspěšné ve svých oborech - určitě nebudou s mužem jen proto, aby někoho měly.

■ Právě takových žen se muži často bojí, ne?

Ony nemají nároky jen na chlapy, ale hlavně samy na sebe. Přirozeně nechtějí mít vedle sebe lenocha, chlapečka, kterého živí tatínek, nebo zakomplexovaného kluka, jenž pak holku sráží... Inteligentní chlap chce mít vedle sebe ženu osobnost.

■ Jestliže se říká, že opera je procházka do starých časů, nemíváte někdy choutky se do nich vydat na výlet?

Zpívat operu je stresové povolání, současně je ale neobyčejně svobodné v tom, že večer přijdete na jeviště a jste v jiné realitě. Odjíte si příběh čisté lásky nebo zrady, nenávisti, smrti...

■ V devatenáctém století by vás cititelé zahrnovali brilianty.

Nestěžuju si, i když brilianty na jeviště nelítají, (*smích*) V dnešní době opera nemá na různých ustlání, přesto se u nás dělá špičkově: opery se studují v originálech, jezdí sem špičkoví dirigenti, my můžeme jezdit ven... Do devatenáctého století bych se někdy podívat chtěla, klidně bych tam prožila dva dny v dlouhých šatech. Dnešní doba se mi nelíbí agresivitou, tu citlivé duše nerozdýchají. Jako Petr Muk. Vyhřávají loktaři, kteří jdou přes mrtvoly a kradou. Včera jsem vyřizovala spoustu věcí a žasla jsem, jak jsou lidi vyhaslí. Vpadla jsem do banky, vesele jsem pozdravila a všichni na mě koukali jako na blázna. Jsem prostě nabitá energií. ■

BLANKA KUBÍKOVÁ